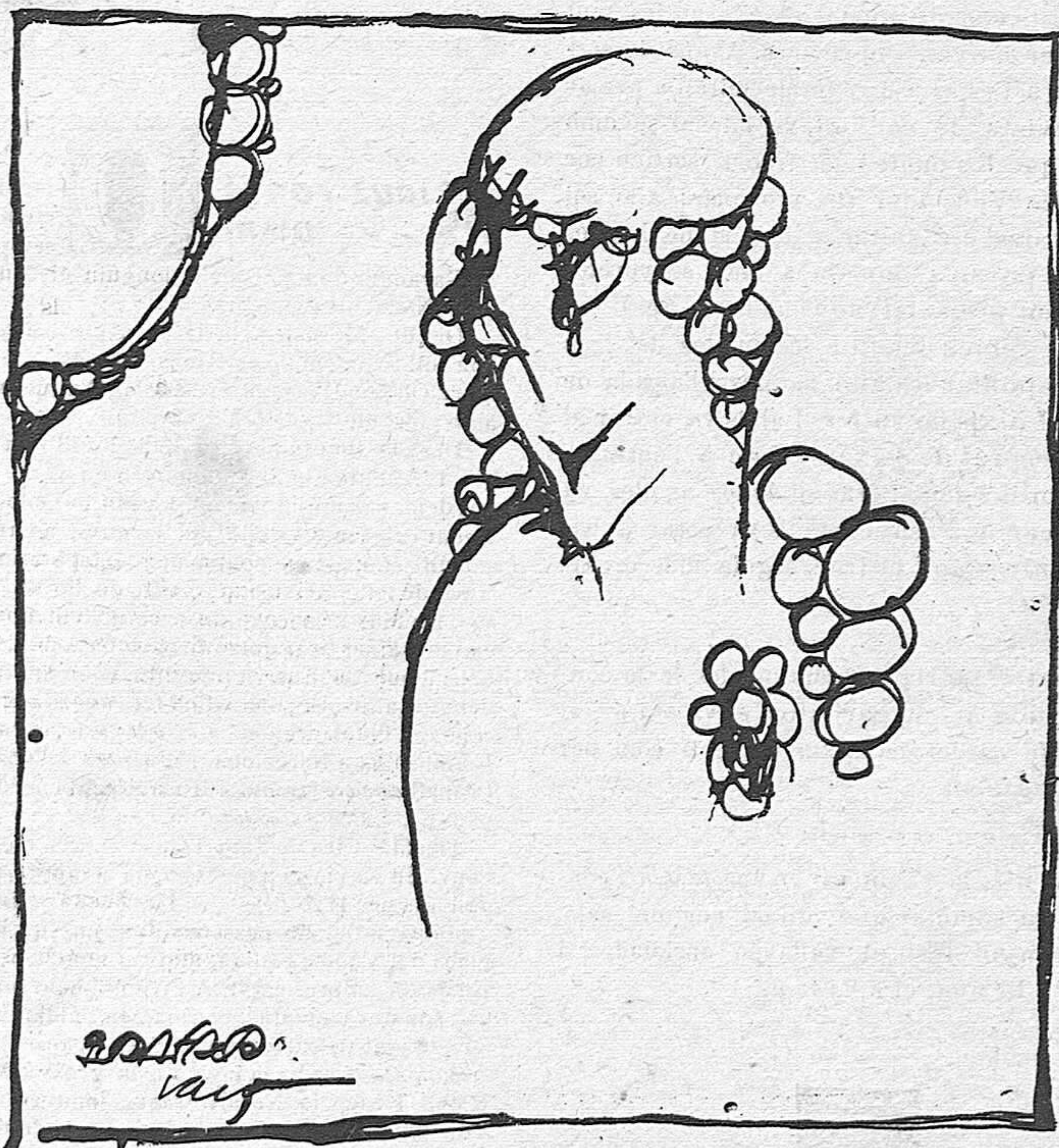

Revista d'Art i Humor

□ Surt cada quinze dies □

10 céntims

—S'alaba, la meva amiga, de tenir bonica caballera, perquè quan la deixa anar li cau fins a cintural I a mi, que quan la deixo anar, me cau a terra...

UN DESQUIT IMPERDONABLE

ERA el jove més *peti-metre* de la

ciutat. La seva manera de vestir, ben acurada, i l'elegancia d'home refinat fins en els més petits detalls, li havien donat justa anomenada. Portava invariablement en el trau de l'americana una flor, la que trobava més fòra de temps, per a cridar més l'atenció; i quan no'n tenia d'altra, en llua una d'artificial que guardava per a aquests casos. Aquesta seva mania havia donat lloc a que les senyorettes el bategessin amb el nom pintoresc d'«en Primavera».

* * *

Un any, per fires, va anar al ball del casino: aleshores estaven de moda aquells abrics tant curts que semblaven americanes. Avans de sortir de casa, a l'anar a davant del mirall a passar l'última revista de conjunt, va adonar-se amb disgust de que les puntes del frac li sortien per sota l'abric. Veus aquí un problema: allò sol l'hauria fet desistir d'anar al ball, si no hagués sigut per la paraula donada a unes senyorettes que li havien presentat aquella tarde. Se li va ocórrer un remei: recullir les puntes del frac indiscret i apuntar-les amb agulles a l'alçada de la cintura. I aixís ho va fer. I aixís va entrar al casino. I, després de deixar l'abric a l'entrada, i sense recordar-se del frac ni de les agulles, va anar a buscar una senyoreta i's va posar a ballar... I mentrestant, el frac seguia indecorosament recullit.

Quan entre les rialles contingudes de la concorrencia, una ànima caritativa el va avisar, el nostre *dandy* va desaparèixer del ball com per art d'encantament.

* * *

Aquella nit, la va passar en una *pesadilla* continuada; i va somniar que allí al mig del saló, aquelles senyorettes, el voltaven enriolades, i que, totes a la una, el *natxaven*.

X.

REGATEJANT

UN dia discutia un pagès (pare d'una noia

casadora) amb un altre pagès (pare d'un *hereu* que portava llei a la noia) el dot que li donaria si s'arreglaven.

Era qüestió d'unes quantes unces més o menys, i el pare del xicot no semblava pas estar disposat a afluixar. El casament se desfeia i la noia estava a punt de quedar-se sense *acomodo*.

—Bé, vaja; diguem una paraula ben dita i fem una cosa arreglada que vagi bé per a tots. Mireu, Xico, puc pas fer més, en bona refé; vos hi posaré mitja unça més, perquè la noia és garrrella.

AIGUA-FORTS - - - DIARI

IA 18. — Sessió a l' Ajuntament, que és com si diguessim comedia;

en Garanger demana que's donguin els quinquenis (?) de Nadal als empleats.

Dia 19. — Mercat. A la Devesa ple d'*élite*; fa tant bon sol! Salutem an en Bachs completament restablert. Ola, noi! Visqui! Trobem a l'Auguet que fuma amb pipa; ufl

Dia 20. — Bon temps i tot lo bó i millor a la Rambla. L'Adelita i la Maria llueixen un trajo nou; no's pot demanar més distinció. La Maria-Dolors ha estrenat les primeres faldilles llargues; un trajo *taiior* senzillíssim; estava com mai; amb tal motiu ha rebut *la mar* de felicitacions i una toia de flors d'un *sportman*. En Max ha tornat de cacera; avui no ha mort cap pinsà: ha tirat dotze tiros i ha mort dos pardals; a poc a poc se va lluny! La companyia que va debutar ahir al Principal ha fet *Demi-monde*; el teatre *demi-buit*, l'interpretació *demi-dolenta* i l'obra *demi-lata* En Masó va a Barcelona. La *Más bonita* estrena trajo i capell *dernière creation*. L'Enriqueta i en Ple fan les paus

Dia 21. — Fira de Sant Tomàs i el dia més curt de l'any. En Xavier, en persona, ha comprat un parell de galls per 11'25 pessetes La Teodora i la Maria s'han passat el matí demanant preus de galls a la plaça del Vi; la qüestió era mirar aquell primer pis. En *Reflejo* ha pres estat. A l'Ajuntament no fan funció; són uns tranquils; per això en Palol, que sempre súa de tant treballar, està contentíssim.

Dia 22. — Arriba la nova de la grossa; ha anat a Ripoll. Decepció. Nosaltres que jogavem el 17 740! Tots els projectes a terra. Veiem a la dolça Neus i a la Maria que van a pendre el sol; però també prenen les flors que troben al jardí. A la nit els diaris van a 10 cèntims. Perquè? Però menos mal, el 17 740

ha tret! Reunió a la Redacció, turrans, xerés, gresca i biba!

Di. 23.—La comedia del dilluns a l'Ajuntament, la fan avui. Els periodistes que fan informació han donat les bones festes al *consistori* i han entregat al arcalde una dècima d'en Grahit feta sobre paper pergami; al mig hi havia el cap del president dibuixat per en Moner; s'ha acordat fer-hi posar un marc. A càl Estruch hi han esposades unes fotografies més que ben acabades i boniques de color. En Nicolazzi es trenca el coll.

Dia 24.—Quedem astorats a l'oír altra volta el rellogge de la Sèu. La Neus i la Teresita ens demanen diem an en Tharrats que van a Banyoles; queden complascudes. Vigília de Nadal i missa del gall a moltes iglesies: el clou ha sigut a les Josefines.

Dia 25.—En *Ola* o un servidor de vostès els desitja moltes prosperitats i unes bones festes. Gràcies. Veiem amb satisfacció a l'aristocràtica Carmen que passeja per la Rambla; l'enhorabona i salut. L'agrupació *Tallavi* es traslada a Banyoles (ull, Tharrats!) per donar a conèixer «Passions truncades»: hi assisteix l'autor. Unes *banderillas* anuncien la sortida d'un quinzenal titulat «Art i Sport». Al Principal ens diuen que som uns nens encara i tenen la barra de representar «Pastorets» a la nit; senyors, no hi hà dret! D'escudella avui no se n'ha fet enlloc: tot-hom ha menjat arroç, macarrons a l'italiana, canaloni i el vi tot era bó. Per molts anys!

Dia 26.—Dissabte i festa: gent, gent i gent. En Monsalvatje es deixa la barba. Al Teatre fan *Los secretos del gran mundo*: es veu que lo que no sap l'empresa és el *secreto de la taquilla*. Veiem al doctor *Escafoïdes* al cine.

Dia 27.—Més festa i diumenge. Les comes no'ns poden dur i la panxa no pot més. Com a diada, ha sigut una ignocentada (aixís, rimant i tot). A les voltes, les nostres elegants han fet de les seves. I quantes llufes! Semblava el *campo de Agramante*. A la nit, al Teatre s'hi pelen de fret. Oh ja, ja!

Dia 28.—El baròmetre marca bon temps; no obstant hi han indicis de pluja. Visitem el taller den Barrull escultor: hi hà un Crist original, que és una obra d'art; però nosaltres en veiem ur a altra d'obra: és la *Marcelina*, tan amable com sempre, que fa els compliments als pari oquians de càn Batista.

Dia 29.—Fa un fret que pela. Dia gris. Les voltes estan desanimades. No hi hà funció a l'Ajuntament.

Dia 30.—Al costat de casa maten porc. A Ripoll fan festes per la visita de la grossa. Es parla de si en Norat serà arcalde. Una reial ordre nombra metge de la comissió mixta an en Coll. Veritat que aquestes dues notes consonen?

Dia 31.—Sembla dissabte. Ultim dia de l'any 14. Pobret! com se mor... A les dotze menjem raïms perquè la nostra felicitat sigui complerta. Passin-t'ho bé i fins un altre any.

OLA

RIGUROSAMENT - - HISTORIC

ONEIXEM a un jove (si s' enfada,

direm el nom) qui fa temps deia a un altre jove qui té dues germanes i viuen en aquesta ciutat, que volia casar-se amb una d'elles, perquè li agradaven molt i trobava que feien molt per ell.

—Home; ja que'ts tu l'interessat i és a tu que t'agraden, lo més natural seria que li diguessis tu; però, ja que t'hi empenyes, te complauré; quina és de les dugues?

—Qualsevulga; tant me fa l'una com l'altra. El germà va quedar distret.

POTINS

VAREM veure'l, el primer dia, que anava lluint l'uniforme. Havía arribat d'aquelles ingrates terres mores i era qüestió de lluir la seva *bizarria*. Varem pensar desseguida amb aquell pis que acaricia aquelles elegantíssimes germanes i varem pensar també amb la primera entrevista.

Després l'hem vist, de paisà, mirant enlaire, com buscant les estrelles o el sol o la lluna o una cara hermosa, a la carretera de Santa Eugènia. Ella no hi era en aquell moment; però ell, com si res, mirava, mirava...

Per les Rambles han passat l'un de costat amb l'altre. Els ulls es miraven fit a fit i la boca marcava un dolç somriure...

Llàstima que no pugui durar i que altra volta, l'absència d'ell, tingui d'estroncar el dolç idil·li!

EN aquella acera ampla de la Ronda de Ferràn Puig. el *sereno* del barri l'havía vist més d'una vegada a n'aquell personatge misteriós, esboçat amb una capa, pal-plantat al mig de l'acera, i l'intrigava. Un dia s'hi va acostar i el va escometre. Era el *pollo* i no s'havía fixat en el segon pis del davant.

—Perdoni, senyoret; no l'havía conegut. Molt bona nit tingui, senyoret —El *pollo* no li va tornar resposta.

Un idil·li, a l'hivern, de bella nit i a trenta metres de distancia, pot tenir molt de romàntic; però, francament, no pot tenir res de *còmodo*.

A *rey muerto, rey puesto*, resa un adagi castellà. I és ben veritat i si no ho és, ho sembla: o sinó, que ho digui aquella deliciosa rossa ingenua, esplèndida, de cabells d'or, qui s'ha posat de llarg i aquella *Julieta* elegantíssima qui ha canviat de *Romeo*. Aquella, al rebutjar al seu primer amor per a admetre al seu costat a un *sportman* aristòcrata, va donar lloc a que l'ex-enamorat, ofès, ocupés la plaça que al marxar terres enllà, més

enllà del mar, havia deixat un elegant i distingit *bizarro* fill de La Bisbal.

Total, tres; un, despedit (o despedint—no ho sabem—); un, que debuta (i a fe que ho ha fet amb èxit, i un altre qui no ha fet més que canviar el disc.

I veus-aquí com aquell adagi no menteix.

PROPIETARI rural, ex-enamorat (i per lo tant, amb experiència), jove, amb molta salut i color sanitos, no gaire prim-mirat, ben coneixedor de les feines del camp i malures de les vinyes, qui parla clar i català, i pot presentar certificat de bona conducta extés pel rector del poble, desitjaría casar-se com més aviat millor (diu que porta pressa) amb senyoreta de pamet acceptable. Si té *quelcom*, millor. Activitat i reserva.

Per a informes, a casa nostra.

(L'anunci va de franc, perquè diu que nosaltres en tenim la culpa).

Es un solter recalitrant i soci del «Club de los Solteros»; és ros i ha figurat molt en la societat «Las Odaliscas», quin apellido arribà al *pináculo*: la presidència.

Sempre que ha anat al costat d'alguna joveneta ha triomfat; però no se sap per què, o per quant, als pocs mesos s'ha sentit més soci del «Club» que mai.

Es un xicot relativament ben plantat i d'una elegància del temps de «Las Odaliscas». Pel mateix motiu que ha anat amb moltes, ha corregut tots els carrers, ara un, ara un altre, *pelando la pava*, i últimament al carrer de la Cort-Reial amb una Maria més que guapassa. Actualment cada vespre el trobavem fent la leta a dues germanes gentilíssimes del carrer Nou, de quines nosaltres som uns admiradors.

El nostre *solterón* si li pregunteu per què no's casa, vos dirà que ara l'està triant; però ens temem que de tant triar i de tant mirar podria ésser que tingués de ballar amb la més lletja.

ELLA, la Maria, la gentil Maria del carrer de l'Argentería, passava per la Rambla soleta... Ell, el secretari de les cases *cares*, s'estava còmodament assentat en un silló de joncs. Ella se'l mirava. Ell també mirava a ella. La Maria arribà a casa seva sola, soleta...

Vaja, que entre un silló i un café a una mirada d'ella, no hi hà dubte. Però ell, el *comodón*, pensà que ja la veuria un altre rato.

Això no's fa: Primer és la *novia*, Tiago!

UN bon amic de la casa, en *Paco*, qui té un acreditat establiment al carrer de Santa Clara, passa invariablement per les voltes, a les nou del vespre; va pel carrer d'Abeuradors i fins a la plaça del Vi.

—I doncs, què fas cada dia i a la mateixa hora passant pel mateix camí?

—Ah! vaig a posar el rellotge a l'hora!

*

No ens satisfé la declaració i pensàrem desseguida que allí hi havia *gato encerrado*. Efectivament, fent gala de les nostres *dots* d'intel·ligència detectivesca, varem donar amb la *clau*. El nostre amic Paco va a posar el re-

llotge a l'hora per a contemplar aquella angelical nena del carrer d'Abeuradors, aquella arrogant morenassa que aviat viurà al carrer de la Neu, segons resa un cartell posat a la porta de casa seva.

Un altre dia, Paquito, sigues més franc i no fugis d'estudil!

ENS arriba una mala nova; les germanes Pérez, les hermoses i boniques jovenetes ens deixen per anar a viure a la Mata.

I pensar que amb ells se'ns mor un roser. on les roses tenen colors esplèndids i el seu baume deliciós!

Adéu siau, recordeu-se bé de nosaltres i que tingueu una vida sense llamps i trons i pedregada! Amén

QUE PORTARAN A GIRONA ELS REIS?

VISQUEN els tres Reis! que és com si diguessim: visca l'ironia, visca el

bon humor!

Què és la festa de's Reis, entre'ls homes, sinó una festa de bon humor; una mentida ingenua que's trasmet de generació en generació per alegrament dels infants i pel bon humor dels pares! Nosaltres defensors del bon humor, cridem, doncs, també: Visca el bon humor! visquen els tres Reis!

En una ciutat com Girona, d'un tant marcat sabor popular, la festa dels Reis hi escau d'una manera grandíssima! És ja tota una tradició, i com en tota tradició, l'Art hi té donada la seva pinzellada ben important. La vigília de Reis a Girona, és una vetlla d'Art. La ciutat dorm en la quietut del seu misteri en la fosca nit d'hivern; dorm, però té tota ella com una mena de somriure infantívol, aixís com els infants quan en llur somni se'ls hi apareix una escena de dolcesa. La vigília de Reis, és per Girona una escena de dolcesa en el seu somni tranquil; i el seu somriure s'escampa per carrers i places amb una llum virolada de fanals de tots colors; una llum que per tot se reflexa per augmentar la joia, i els vidres dels aparadors són contents de multiplicar-la i fins l'aigua del riu—que sempre murmura, segons diuen els poetes—també's barreja en l'alegria de la llum de color.

Afegiu a tot això aquell sospir d'infant, aquella veu vaga i confosa que se sent en aquesta diada de per tots els recons. Es Girona la que canta:

Visquen els tres Reis
de l'Orient
que porten turrans
a tota la gent...

Es Girona la que sospira: no n'hi hà pas cap dubte! Tot Girona s'és tornat un bell infant i espera la vinguda dels tres Reis, i naturalment, com totes les coses d'infant quan s'esperen i es demanen ben demanades, els Reis vindran a Girona, i hi portaran moltes coses!

Què portaran? veus-aquí l'enigma fins ara! Però nosaltres, amics de les festes de tradició i encara més d'aquesta que és festa d'art i d'humor, fent-nos càrreg de la relació directa entre'l nostre treball i aquesta festa, havem enviat immediatament un corresponçal a

Nostres elegants

Vostre cos suaument s'inclina
quan passeu magestuosa
admirant vos tota cosa
per vostra gracia infantina.]

Vostra veu arreu s'afina
com murmuri de fontana,
com ressó d'una campana,
com cadencia cristallina.

Entre l'or de la Devesa
hi sembleu una deesa]
amb vostra gracia tant fina.

I aixís sou bella i hermosa
com en el roser, la rosa;
com clavell, en clavellina.

l'Orient a interviuar als futurs hostes de la nostra ciutat que'ns visitaran en la nit del 5 al 6, per a si tenien a bé avençar nos que portaran a Girona amb els seus centenaris camells, i veus-aquí com havem omplert bon piló de paper apuntant els bultos i paquets que amb papers de coloraines, típics de Reis, portaven cada un una adreça gironina.

Amb el permís de ses Reials Majestats Orientals, passem a fer un avenç als gironins de lo que aquest any portaran els Reis:

- Al Arcalde: Una bona moma.
- A la Redacció de «El Norte»: Una gramática.
- An en Callicó: Un «cochu», 70-80 HP.
- An en Noguera: Una «novedad» eh?
- An en Pozo: Un «no me olvides».
- A l'Aguilar: Una maleta.
- Al pollo Martín: Uns botins.
- A l'Auguet procurador: «Un asunto».
- An en Marro: Una creu d'un «mérito» qualsevol.
- An en Mateu: Un plano de París.
- Al Condesito: Una espelma.
- An en Norat: Una vara d'alcalde.
- A Pilar Matas: Un ex-secretari d'uns Jocs Florals.
- An en Babot: Un bisoné.

An en Tharrats: Una botiga de thestos i holles o un accésit als Jocs Florals.

- An en Catalá (pare): Una ullera.
- An en Xico Ribas: Un altre nas.
- An el «Risueño»: Uns ferros pel bigoti o una pastilla «jabón Flores del campo».
- An en Ramos: Una barra de cosmetic.
- An en Ciriaco: Una sordina.
- An en Lluís Puig: Una estampa de la Mare de Deu del Carme i un cristall de roça.
- An en Bachs: Un auto per anar a passejar al carrer del Carme.
- An en Boix: Una crissálida!
- La de Montardit: Un «pollo... asao». (Na volem dir cuit, precisament, sino torrat!
- A la Maria del Restanrant: Un jove molt guapo. (Ja s'el mereix, ja).
- A la Solita: Una «vila» sense arbres.
- A la Cubanita: Un «duro» filipino.
- A la Quimeta Ripoll: Un «cine» permanent.
- An en Martí procurador: Assumptos a «assumptes».
- An en Malaret: Un tamburet.
- A la Jubert: Lo que hi ha al cim de les cases.
- A l'Estruch: Un pot de mitjes tintes.

A Mossèn Padrós: Un dentrífic.
 A la capella de la catedral: Un diapassó.
 Al Cabildo: Un rellotge i quatre pantalles pels angles del Chor.
 An en Roquet: Un paquet de « Té Mexicà ».
 Als Adrohers Hermanos: Una idea « lluminosa » per a la nova botiga.
 Al rellotge de la Catedral. Oli de fetge de bacallà.
 Al caball de cà l'Ensesa: Unes mostasses.
 Als fanals del café Vila: Un bragué.
 An en Jaume Bosacoma: Un acta de Concejal.
 A Mossèn Piera: Un Niño Jesús de Praga.
 Als de la Guardia d'Honor: Una escopeta i un sabre.
 An en Martí Adroher: Un tiro al blanco.
 An en Ventura Carreras: Un « pilá » que l'aguanti.
 An en Vila metje: Un raspall.
 A la Roqueta: Una capsa de pintures.
 Al «niño» de Camps: Un mirall.
 A D. Jaume Sagrera: Un imán per atraurer forasters.
 A D. Rafel Ballester: Un Kilomètric per fer un viatge a Andalusía.
 A D.ª Dolors de Puig: Un projecte de monument a les heroïnes del 1808.
 A D. Joaquím de Carles: Un abric forma makferland.
 A D. Rafel Heres. Un coixí per fer puntes.
 A la V.^a Soto: Uns « impertinentes » d'or.
 Al Almeda: Una casa « barata ».
 An en Pere Riera: Una americana curta amb un sol botó.
 An en Cardona petit: Un llibre titolat « El Arte de cortejar a un tiempo varias mujeres, sin que ellas se enteren ».
 An en Ribas petit: Un « Idem ».
 An en Salellas: Una bona anyada de suru,
 A la María Pinsá: Una sala de ball.
 An en Sobrequés: Una bona temporada.
 An en Marca, sereno: Un xuxo de plata.
 A la Barrachina: Un jove distingit i elegant que balli el « boston ».
 A la Rosita Gibert: En Max (de casa).
 A la Quera; Un « ferroviario »
 A les germanes Mates: Una « Canastilla de plata ».
 An en Gabriel Gómez: Tres persidencies honoraries.
 A la María Gruartmoner: Un jove que no es carnicer.
 A l'Isaias: Una cosa molt grossa!
 A les germanes Artigues: Dos joves alts i prims.
 A les Turons: Molta serietat!
 An en Montaña: Tres parells de braços.
 A les Audouards: Un « novio » que sábiga nedar sense carabaces.
 An en Rafel Masó: Una caricatura den Max.
 A la Srta Gertrudis Segovia: Una ploma d'or.
 Al Gobernador: La caricatura del Isaias
 A la Alcaldesa: Una «era » de repós!
 An en Grahit. Una noticia per la Vanguardia.
 An en Moner: La direcció d'nn periódic satíric .. que mossegui,
 An en Ramonet Puig: Una « marquesita ».
 An en Vinyas: Un empleo que no s'hagi de treballar molt.
 An en Dalmau, violinista: Uns mitjons de seda.
 An en Vila, músic: Un trombón.
 El noi Tapiola: Un arcangel Sant «Gabriel».
 An en Tonet Clara: Una gentil Antonieta.
 An en Mateu Siqués: Una dona que faci per casa.

La Lola Paretas: 100 anys de vida.
 La María Martí: Un jove seriós.
 Les germanes Serras: Entredós i puntes de coixí
 La María Sais: Un pim pam pum per a que rigui (Es tan seria.
 La Carmen, planxadora: Un maquinista del amor.
 An en Meléndez: Una Figuerenca.
 An en Basacoma: Una pubilla del Pont.
 A la Mercedes Mas: Un novio de fora.
 A les Sainz: Un «fresco de Goya».
 A les Moroto: Una amistat amorosa.
 An en Corominas, Samuel: Una model.
 A la «Adelita» Dalmau: Un estudiant de farmacia.
 A la María Puig: Una brusa de seda vermella, una corbata vermella i una cinta també vermella.
 A la M. Basacoma: Un bon noi de La Bisbal.
 A la Lola Masó: No seria pas un llauner?
 A la Antonieta: Un estudiant.
 A les Amich: Un notari petit i un «Dominguero».
 A les Pérez Una bossa de viatge.
 A la Generala: Una capsa de soldats.
 A la Teresa: Una carteta i bombons.
 An en Bassols: Un «cuasi cuasi».
 An en Martorell: Un telegrama den Pozo.
 An en Leal: Un tractat d'higienia.
 An en Tuyet: No vol res!
 An en Oviedo: Un empresari de sort!
 An en Quintana: Molta tranquil·litat.
 An en Font: Una catedra de pedagogia.
 An en Masó: Una muller que faci «pr-supuesto».
 An en Diví. Un si te he visto no me acuerdo.
 A l'Encesa: Un sac de correspondencia.
 An en Xifre: Un retrat de D. Jaume
 An en Llovet: Una cosa que no es ni gall ni gallina.
 Ell sempre una de fresca i una de calenta.
 An en Regás: No ha tingut bilió de demanar res.
 No mes mou el cap.
 An en Rohí: Un pa que faci el pes.
 An en Solá: Una bona nova. Que aviat será «papá».
 An en Garanger: Catorze llums per la carretera del pont.
 An en Viñas, secretari: Memoria!

AIGUA-FORTS

C

OM aquell que no diu res, com aquell que no se n'adona, ja tenim acabat

l'any 14 i entrat (naturalment!) el 15

I amb aquests finits i començats, ja tenim entrat el nostre AIGUA-FORTS al segon any de la seva vida.

Què això no representa res? Això representa molt: que tots servem el mateix entusiasme del primer dia i que'l públic ens compra igual o més que'l primer dia.

Bé; com sigui que és cosa que s'usa, el donar el bon any nou, direm:

Que tots plegats, els sotscriptors, els llegidors, els admiradors i els no admiradors, passin un any 1915 ple d'emocions alegres, amb forces peles a la butxaca i una tan quantitat de salut que els metjes hagin de plegar.

Però allavors els metjes tindrien que dir-hi No; per

ells serien les peles que amb donatiu voluntari recaudariem a la nostra Redacció.

Bon any nou, amics i enemics i alabat sigui Deu! Amen.

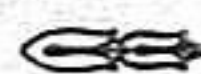

AL vespre, a les voltes de la Rambla, no s'hi pot viure de fret i els cafés i bars se queixen de que no's fan consumacions.

Nosaltres hem estudiat el problema de compaginar els seus interessos amb la comoditat dels parroquians, i podem donar-los hi un remei: que serveixin, per poca cosa més, consumació i calefacció a la vegada; encara seria un alicient pel consumidor.

Ja'ns sembla que sentim cridar:

—*Nyela*: un vermouth amb olives i una *arquilla*!

DUES beates entren a la sacristia d'una iglesia i demanen pel sacristà. Després de seure un moment entre la penombra dels bancs, aquest compareix.

—Diguin...

—Sap, nosaltres ferem una prometensa al «Niño Jesús de Praga» perquè'ns concedís un favor, i com que gracies a Déu hem vist complerts els nostres desitjos veniem a complir-la ..

—Bé, bé!

—...I portavem aquesta bombeta de 25 bugies, per a que li facin cremar fins que s'acabi...

—¡...!

TRES preguntes, senyor batlle,
(no us dongueu per molesta)
les supliquen uns pacífics
ciudadans, per caritat.

Per què als amos de molts carros,
quan ne venen a mercat,
se'ls tolera que viatgin
a caball dins la ciutat?
An els carros de ciment,
els que'l duen destapat,
perquè no se'ls hi obliga
a portar-los condicionat?
I per què no se'ls hi indica
als sens fanal o apagat
que'ls cerers venen espelmes
i els llauners no han *estrenat*.

Tres preguntes, senyor batlle
que capliquen, no és veritat?
Esperem que les respostes
seràn *fets* ben aviat.

TENIM ja un conflicte en porta; més ben dit, un conflicte en actiu que podria molt ben esser una *locute*.

«Nada menos» que les verduleres, les nostres hortelanes de la típica Rambla de les Cols, s'ens han declarat en vaga. I vaja, quina vaga, que per culpa del Ajuntament ens veiem precisats a menjar badella, multó, bou, gallina o pollastre. I la veritat, un hom sense el seu plat de «verdura» no sap pas com passar-ho.

L'Arcalde i la comissió diuen que ja ho estudiaràn, que faràn, que diràn i per fi un conceller deia publicament:—Vosaltres menjeu verdura? Ja se vos coneix, a un pagès.. doneu-li colts!

—Però no tot-hom pot menjar-ne!—li deien.—No tot és ésser conceller de la tres voltes immortal Girona!

EL dia dels Ignocents, la millor ignocentada va ser feta per el nostre gran Hormeu. Corria amb un telegrama a la mà, en quin s'hi llegia:

«Firmado nombramiento arcalde a favor del Sr. Mateu, según sus deseos. Espero de su gestión iniciativas pro immortal ciudad. Le saluda DATO».

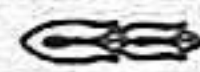
En Mateu quan li varen dir, va quedar més content que en «Max» amb un calandri a la mà.

Després ja podeu comptar quina desilusió. Ni cal parlar-ne. Aquest Hormeu, se les pensa totes!

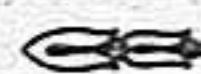
AVUI veurà la llum pública un nou quinzenal, «Art i Sport», quina redacció s'ha posat al cap d'acoblir tots els elements de valua del Teatre i Sport.

Bon acert i anys de vida!

SE sap i nosaltres també ho sabem, que a Girona hi han hagut casos de tifus; actualment es diu que n'hi han forces. Això, encara que molt lamentable, no ens faria pas por. Però el Sr. Coll ha continuat l'examen de les aigües? No fóra convenient donar als diaris el contingut de l'anàlisis?

Si el Sr. Coll continua fent-los, l'aplaudirem; en cas contrari, tirarem de dret sense contemplacions.

UNA pregunta a tots els regidors de l'Ajuntament: Amb els conflictes que teniu plantejats—el de les verduleres i el dels tartaners—no podria ser repercutís en perjudici dels mercats de Girona?

Meditin, meditin...

ADEMÉS del conflicte de les verduleres n'hi hà un altre: és el dels tartaners.

No sabem de cert lo que hi hagi de veritat, però corra de boca en boca que s'els ha apujat l'arbitri d'una manera tant escandalosa que ens hem resistit a creure-ho. Es diu que de set pessetes que pagaven s'els ha apujat a 7 duros! I la veritat la diferencia és sensible!

Busquin promptament una solució, els nostres concellers que l'hora actual es crítica i exposada a trastorns grans.

ARRIBATS DE FRESC.

En què se sembla un sabater amb una noia de quinze anys?

—En que té formes!

—I les les maduixes amb un auto?

—En que van a trenta, a quaranta, a cinquanta...

Francisco Solá

Optica i Joieria

CASA DE CONFIANÇA

RAMBLA

Narcís Martí Trayter

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

FIGUEROLA, 17, 2n.

FARMACIA I
PERFUMEIA**La Creu - Roja**

PLAÇA DE L'OLI

Gas, Aigua,
Electricitat

Es cuida d'instalar-ne

La CASA

BOIX

Carrer de les BALLESTERIES, 17

Raimonda Creuhet

Berrets de totes menes

Trajos per a nins

Corbates, elastics, &

Saló de Modes

RAMBLA, 29

Perruqueria Dalmau

INMILLORABLE CONFORT

SILLONS AMERICANS

CIUTADANS, 1, pral.

Drogueria d'en

Victor Sarquella

OBJECTES FOTOGRAFICS

Papers, Cartulines Aparells, Plaques, etc.

LA CASA MES SERIA

PROGRES, 21

Dalmáu Carles & Cía.

EDITORES

PLAÇA DE L'OLI, 1. - GIRONA

Casa Maresma

GUANTS I NOVITATS

ABEURADORS

Confiteria**NEGRE**El rendez-vous de l'alta societat
gironinaREFRESCS : CAFÉ : LICORS : PASTES
RAMBLA**Celler Llach**

VINS

COLLITA PROPIA

VINS GENEROSOS

CIUTADANS

Francisco**Massot**

MERCERIA

VANOS

NOVITATS

OMBREL·LES

ARGENTERIA

Cucurull

SASTRE

ESPECIALITAT EN
TRAJOS FORMA SASTRE
PER A SENYORA

CIUTADANS, 3

Perruqueria higiènica

PERE GRANÉS

Pujada del Pont de Pedra

SERVEI ESMERAT

Massatges americans

AMERICAN BARRESSOPONS - DOLSOS
REFRESCS

VINS DE MARCA

OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA, 11